

[M. C. Korsgaard.]

lidt anden Maade, idet Forholdene jo udvikler sig derhen, at de Laan, der nu ydes, er til en lavere Rentefod end før Verdenskrigen, før 1939. Forholdet er jo i Almindelighed saadan, at medens de forskellige Kreditforeninger i 1939 kunde tilbyde Laan af en vis Størrelse til $4\frac{1}{2}$ pCt., Laan, der da noteredes i en Obligationskurs ikke saa lidt under Pari, har dette nu ændret sig til, at der kan ydes Laan til 4 pCt. til en Kurs, som ligger over Pari, og til $3\frac{1}{2}$ pCt. til en Kurs, som ligger meget nær ved Pari. Dette har været en Hemsko for de Kreditforeninger, hvor der ligger Loft over Laanets Størrelse, i Retning af at de ikke har kunnet yde Laan i lige saa mange Ejendomme som forhen, saa derfor kan der være Rimelighed i, at man nu søger Laanegrænsen forhøjet.

Men Spørgsmaalet bliver saa, om der ikke, hvis Laanegrænsen fastsættes til det, der er foreslaaet for Jydsk Husmandskreditforening, 15 000 Kr., bør tages Hensyn til, hvad Rente Laanene er til, for 15 000 Kr. til $3\frac{1}{2}$ pCt. betyder ikke saa meget, som 15 000 Kr. eventuelt til $4\frac{1}{2}$ pCt. Men det er et af de Spørgsmaal, som der kan tales om i det Udvalg, som jeg forstaar Lovforslaget vil blive henvist til, og fra vor Side er vi villige til at gaa ind i en Forhandling og vil ikke være uvillige til at gaa med til en Forhøjelse, hvis man ved Gennemgangen af Lovforslaget i Udvalget finder det fornuftigt. Men jeg vil gerne allerede her pege paa, at jeg synes den Forhøjelse, der er foreslaaet, er rigelig stor i Forhold til den reelle Værdistigning, der efter min Mening har fundet Sted, ikke Stigningen i Handelsprisen eller i Ejendomsskylden, men den faktiske Værdistigning for selve Ejendommen.

Hvad angaar Kreditforeningslovens § 1, Stk. 1, Nr. 9, hvorved man begrænser Udlaansvirksomheden for Kreditforeningen i Herning, er jeg mere betænkelig ved at gaa med til den her foreslaaede Ændring, idet jeg synes, den vil begrænse denne Kreditforenings Ret til Udlaan mere end nødvendigt. For man maa ikke helt glemme, at Kreditforeningen i Herning er en af de mindre Kreditforeninger, hvis Udlaan, saa vidt jeg husker, kun omfatter nogle og tyve Tusinde Panter, hvorimod Husmandskreditforeningen i Aalborg vist har Udlaan i ca. 100 000 Panter. Men ogsaa dette Forhold kan jo tages op til Drøftelse i Udvalget, og jeg glæder mig over, at der allerede er sagt saa meget om Udvalg, at jeg ved, der bliver nedsat et Udvalg, hvor de

interesserede Parter vil kunne fremsætte deres Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige en velvillig Drøftelse af Lovforslaget i det kommende Udvalg og under de kommende Forhandlinger.

Martin Sørensen (Peterslund): Som allerede nævnt er Begrundelsen for Fremsettelsen af Lovforslaget den Prisstigning, der har fundet Sted siden 1936, da Laanegrænserne blev fastsat. De blev jo fastsat under Hensyn til, hvad der paa den Tid regnedes for passende Delingslinier imellem de store og de smaa Kreditforeninger. At Delingslinierne maaske ikke er helt rigtige nu, ser man af, at mange Husmandsbrug optager Laan i de store Kreditforeninger, fordi Vurderingerne er for høje til, at de kan blive optaget i Husmandskreditforeningerne.

Den foreslaaede Lov skal jo kun være midlertidig, gældende til Udgangen af December 1949, hvorefter en ny Bedømmelse af de omtalte Laanegrænser kan foretages af Rigsdagen, og der kunde derfor maaske være Grund til at overveje, om den foreslaaede Forhøjelse af Laanegrænserne er tilstrækkelig og staar i rimeligt Forhold til Stigningen i Priserne paa de laansøgendes Ejendomme, ogsaa under Hensyn til den Kursstigning, som har fundet Sted, men som man naturligvis ikke med Bestemthed kan sige vil blive staaende; for det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard siger, at der er meget stor Forskel paa, om man laaner til $3\frac{1}{2}$ pCt. eller til $4\frac{1}{2}$ pCt., idet der kan tilkomme den, der laaner til $3\frac{1}{2}$ pCt., et betydelig større Laan. Disse smaa Ejendomme afgiver næsten altid et sikkert Grundlag for Udlaan; det er meget sjældent, en Kreditforening lider Tab paa eller er nødt til at realisere et saadant Pant. Det kommer maaske ogsaa af, at Staten yder en Rente garanti for Obligationerne paa indtil 4 pCt. Det stiver naturligvis Obligationerne noget af, og det giver da ogsaa Laangiverne nogen Sikkerhed.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge Diskussionen, da jeg nu hører, det er Hensigten at behandle Lovforslaget i et Udvalg. Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige velvillig Medvirken til Opnaaelsen af det bedste Resultat.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget og har kun ganske enkelte Bemærkninger at gøre.